

[Arne Larsen.]

nem de større østjyske byer, såvel Vejle, Århus, Horsens som Randers; for den sidste bys vedkommende måtte vi jo for nylig vedtage en lov om en omkørselsvej, udbygget som motorvej, og det problem står vi nok også over for i en række andre østjyske byer.

Vi kommer til, uanset om vi bygger motorvej nord-syd eller ej, at gøre noget meget alvorligt ved hovedvej A 10; men herom er sikkert alle vejmyndigheder ganske enige. Det er helt sikkert, at hovedvej A 10 holder ikke meget længere med den form og den udbygning, den har i dag; der skal ske et eller andet meget omgående.

Men man kan jo stille det spørgsmål, om det lovforslag, vi i dag behandler, alene i sig selv løser kravet om en hensigtsmæssig og en for fremtiden holdbar løsning af de jyske trafikproblemer. Jeg tror det ikke. Jeg tror, at vi også inden for en overskuelig fremtid får brug for flere andre stærkt udbyggede og højt klassificerede veje i Jylland som i det øvrige land.

Vi er nu i færd med at fastlægge en linjeføring for en enkelt, meget betydelig vejstrækning i Jylland, og jeg tror, jeg tør sige, at en østligt placeret vej vil være det rigtigste. Men jeg er ikke i ét og alt enig med den højtærede minister i hans forslag til linjeføring.

Vi må nu prøve på at vælge så rigtigt som overhovedet muligt. Men ud fra hvilket grundlag skal vi vælge? Det er det, der er det store spørgsmål, som vi nøje bør overveje. Skal vi vælge ud fra den ubestridelige kendsgerning, at trafikken i dag er størst i Østjylland, og at vi, hvis vi lægger en motorvej dér, er sikre på, at den vil få den fornødne trafik? Eller skal vi gå ud fra et andet grundlag som professor Humlum, der påstår, at vejen skal tjene fjerntrafikken fra nord til syd og derfor også af så mange andre grunde bedst kan placeres i Midtjylland? Samtidig forsøger professor Humlum at føre bevis for, at en sådan vej vil virke stærkt erhvervsudviklende i de egne, den kommer til at gennemkrydse, og mener, at det er noget, vi bør fremme mest muligt.

Hvad det sidste angår, er det vist meget svært at bevise, at en motorvej gennem et sådant i forvejen vel udviklet område som Jylland kan få nogen som helst betydning

i så henseende. Jylland er ingen ørken, det er en landsdel i fuld aktivitet, og der er allerede udviklet markante befolkningsmæssige tyngdepunkter. Med sine omkring 2.700 km jernbane, sine 40 havne og 3 luft-havne og, hvad der også har interesse i denne sammenhæng, sine mere end 35.000 km offentlig vej kan man jo ikke just påstå, at Jylland er ufremkommeligt.

Skulle gode, fremkommelige veje og trafiklinjer være det eneste saliggørende for en industriudvikling, må man sige, at så har mulighederne længe været til stede overordentlig mange steder i hele Jylland. Man kan ikke med rette påstå, at vi nogetsteds her i landet har veje af så ringe standard, at dette skulle hindre en industriel ekspansion, hvis der ellers var basis for en sådan.

Hertil kan føjes, at hovedparten af de investeringer, der fornyr og udvider vort produktionsapparat, finder sted i forbindelse med bestående erhvervsvirksomheder. For en stor del finder investeringerne sted som udvidelser af bestående anlæg, i nogle tilfælde som nye afdelinger, der helst lægges i nærheden af moderafdelingen. Selv hvor der er tale om reelt nye virksomheder eller filialer, vil disse netop ofte foretrække en placering, hvor der i forvejen er et industrielt miljø, servicefag og gode trafiklinjer, havne o. s. v.

Det grundlag, som vi derfor bør og skal gå ud fra, når vi tilrettelægger vort kommende motorvejssystem, er ikke alene at tilgodese fjerntrafik eller en eller anden simpel form for ønsketænkning om en kommende mulighed for erhvervsudvikling, som ikke kan bevises, eller at gå ud fra den tanke, at hvor der i dag er trafik, vil der fortsætte med at være det i en uoverskuelig tid fremover — nej, vi må gå ud fra det, jeg vil kalde landsplanmæssige forudsætninger.

I de baner er vi desværre endnu ikke begyndt at tænke i Danmark, beklageligvis nok. Vi må betragte Jylland som en helhed og så prøve på både at tage fantasien til hjælp og gøre os helt klart, hvilken udvikling vi ønsker os, hvilket fremtidsmøster vi finder det mest hensigtsmæssigt at fremme, og hvad vi bevidst skal stræbe henimod. Jeg vil prøve på at tænke i sådanne baner; jeg tror, det er det mest frugtbare.

Allerede i dag har vi i Jylland nogle